

Sygn. akt VI Gz 69/15

POSTANOWIENIE

Dnia 23 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki (spr.)

Sędziowie: SO Barbara Frankowska

SO Anna Harmata

Protokolant: stażysta Małgorzata Florek

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2015 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku: Stowarzyszenia (...) w K.

o wpis do rejestru

w przedmiocie wniosku (...) Związku (...) w W. Okręgowy Zarząd (...) w R. o dopuszczenie do udziału w sprawie w charakterze uczestnika

na skutek zażalenia uczestnika na postanowienie Sądu Rejonowego

w R. XII Wydziału Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 19 grudnia 2014 r., sygn. akt RZ XII Ns Rej.KRS (...)

postanawia:

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem, Sąd Rejonowy w Rzeszowie odmówił (...) Związkowi (...) w W. Okręgowy Zarząd (...) w R. udziału w sprawie.

Uzasadniając orzeczenie, Sąd podał, że oświadczeniem z dnia

13 października 2014 r. w/w podmiot wyraził wolę wzięcia udziału

w postępowaniu w charakterze uczestnika. W dalszej części uzasadnienia Sąd zacytował treść art. 65 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r.

o rodzinnych ogrodach działkowych stwierdzając, że z dniem 19 stycznia

2014 r. (...) Związek (...) stał się Stowarzyszeniem (...)

w rozumieniu tej ustawy i zachował osobowość prawną. Wobec powyższego

z w/w datą 19 stycznia 2014 r. (...) Związek (...) przestał istnieć,

a z mocy prawa stał się Stowarzyszeniem (...). Zdaniem Sądu Rejonowego nie był on zatem uprawniony do złożenia wniosku w niniejszej sprawie, albowiem jako podmiot nieistniejący nie mógł zostać dopuszczony do sprawy w charakterze uczestnika. Ponadto, zgodnie z art. 69 ustawy

o rodzinnych ogrodach działkowych Zarząd rodzinnego ogrodu działkowego prowadzonego przez Stowarzyszenie (...) zwołuje zebranie wszystkich działkowców korzystających z działek położonych na terenie tego rodzinnego ogrodu działkowego w celu przeprowadzenia głosowania w sprawie wyboru Stowarzyszenia (...), które będzie prowadziło

rodziny ogród działkowy. Powyższy przepis zawiera zatem zamknięty katalog podmiotów mających wpływ na podjęcie decyzji dotyczącej wyodrębnienia rodzinnego ogrodu działkowego ze Stowarzyszenia (...). Uchwała dotycząca tej kwestii podejmowana jest autonomicznie przez działkowców i nie ma na nią wpływu stanowisko Stowarzyszenia (...). Ustawa z dnia 7 kwietnia 1989 r. prawo o stowarzyszeniach w art. 12 i 13 ust. 2 przewiduje, że wniosek o wpis jest składany przez komitet założycielski, zaś o postępowaniu informowany jest organ nadzorującym, tj. starosta powiatu. W/w przepisy jednoznacznie wskazują na zawężony krąg podmiotów legitymowanych do udziału w postępowaniu o wpis do rejestru stowarzyszeń w charakterze uczestnika. Sąd Rejonowy na powyższą okoliczność powołał pogląd zawarty w orzeczeniu Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 2013 r. o sygnaturze akt IV C 283/13. Reasumując Sąd I instancji nie znalazł podstaw do uwzględnienia wniosku (...) Związku (...) w W. Okręgowy Zarząd (...) w R..

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł uczestnik domagając się jego zmiany i przyznanie Stowarzyszeniu (...) w R. statusu uczestnika w sprawie w postępowaniu rejestracyjnym Stowarzyszenia (...) w K., ewentualnie uchylenia postanowienia i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Skarżący zarzucił Sądowi I instancji:

1. naruszenie art. 510 kpc w związku z art. 73 ustęp 3 ustawy o rodzinnych ogrodach działkowych z dnia 13 grudnia 2013 r. poprzez pominięcie Stowarzyszenia (...) jako zainteresowanego w sprawie, pomimo iż skutkiem zainteresowania rejestracyjnego prowadzonego w trybie art. 73 tej ustawy jest powstanie nowego stowarzyszenia, które nabywa od skarżącego prawo użytkowania wieczystego nieruchomości, prawo własności infrastruktury ogrodowej, jak również środków finansowych zgromadzonych na rachunku bankowym,
2. naruszenie art. 65 ust. 1 pkt 1-3 w/w ustawy poprzez błędne przyjęcie, iż wniosek o dopuszczenie do udziału w sprawie pochodzi od (...) Związku (...) w R. działającego w oparciu o przepisy ustawy o rodzinnych ogrodach działkowych z 8 lipca 2005 r., podczas gdy w rzeczywistości wnioskodawcą jest Stowarzyszenie (...) w R. działające w oparciu o ustawę o rodzinnych ogrodach działkowych z dnia 13 grudnia 2013 r.

Ponadto zarzucił rozpatrzenie sprawy przez Sąd z pominięciem przepisu art. 65 ustęp 1 pkt 2 i 3 ustawy skutkujące brakiem uznania osób działających w imieniu Okręgowego Zarządu (...) jako organu jednostki terenowej Stowarzyszenia ogrodowego (...) będącego z mocy prawa następcą prawnym Okręgowego Zarządu (...), o którym mowa w przepisach ustawy o rodzinnych ogrodach działkowych z dnia 8 lipca 2005 r.

Sąd Okręgowy rozpoznając przedmiotowe zażalenie zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać jednak należy, że w ocenie Sądu Okręgowego nie ma racji Sąd Rejonowy uznając w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia (...) Związek (...) w W. Okręgowy Zarząd (...) w R. za podmiot nieistniejący. Zgodnie z art. 65 ust. 1 pkt 1) i 2) ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o rodzinnych ogrodach działkowych (Dz. U. 2014 poz.40) (...) Związek (...) z mocy prawa z dniem 19 stycznia 2014 r. stał się stowarzyszeniem ogrodowym w rozumieniu ww. ustawy i zachował osobowość prawną a jednostki organizacyjne i organy samorządu (...) Związku (...) stały się jednostkami organizacyjnymi i organami stowarzyszenia ogrodowego. Z treści art. 27 nieobowiązującej już ustawy z dnia 8 lipca 2005 r. o rodzinnych ogrodach działkowych (Dz. U. Nr 169, poz. 1419 ze zm.) wynika, że (...) Związek (...) posiadał osobowość prawną, natomiast jego jednostki organizacyjne korzystały z osobowości prawnej (...) Związku (...) w ramach uprawnień i odpowiedzialności określonej statutem. Oznacza to, że znajduje tutaj zastosowanie art. 38 k.c., według którego osoba prawna działa przez swoje organy w sposób przewidziany w ustawie i w opartym na niej

statucie. Złożony do akt sądowych statut (...) Związku (...) uchwalony przez VII Krajowy Zjazd Delegatów (...) Związku (...) dnia 6 kwietnia 2006 r. (ze zm.) stanowi, że w zakresie swoich kompetencji określonych statutem okręgowy zarząd działa w imieniu i reprezentuje okręg na zewnątrz, w tym w sprawach sądowych, administracyjnych i podatkowych (§ 125 ust. 1). Z powyższego wynika, że skarżący działa w oparciu o przepisy prawa i nie może być uznany – wbrew odmiennemu twierdzeniu Sądu Rejonowego – za podmiot nieistniejący.

Podkreślić jednak należy, że mimo wskazanego uchybienia orzeczenie Sądu Rejonowego odpowiada prawu.

Zgodnie z art. 510 § 1 k.p.c. zainteresowanym w sprawie jest każdy, czyich praw dotyczy wynik postępowania, może on wziąć udział w każdym stanie sprawy aż do zakończenia postępowania w drugiej instancji. Jeżeli weźmie udział, staje się uczestnikiem. Na odmowę dopuszczenia do wzięcia udziału w sprawie przysługuje zażalenie.

Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 19 października 2000 r. sygn. III CZP 20/00 (Lex nr 43407) wyraził pogląd, że zainteresowanym w sprawie, a więc jedynie ewentualnym czy też potencjalnym uczestnikiem postępowania nieprocesowego, jest każdy czyich praw dotyczy wynik tego postępowania. Musi to być jednak interes prawny w postępowaniu nieprocesowym – nie zaś interes emocjonalny, gospodarczy czy czysto faktyczny – wynikający z pewnych zdarzeń prawnych, które wywołują konieczność uregulowania wiążących się z nimi stosunków prawnych i rodzą obiektywną potrzebą wszczęcia postępowania lub wzięcia w nich udziału.

Przenosząc powyższe do stanu faktycznego niniejszej sprawy, uznać należy, iż skarżącemu nie przysługuje możliwość wstąpienia do przedmiotowego postępowania w charakterze uczestnika. Orzekanie o kwestii wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego stowarzyszenia ogrodowego nie kształtuje bowiem bezpośrednio praw i obowiązków skarżącego.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący podniósł, że swój interes w uczestniczeniu w postępowaniu rejestrowym stowarzyszenia ogrodowego wywodzi m.in. z okoliczności, iż „orzeczenie w sprawie rejestracji ma w tym przypadku skutki wykraczające poza następstwa standardowej rejestracji stowarzyszenia w KRS. Nie można bowiem dopuszczać do sytuacji by przejęcie majątku stowarzyszenia ogrodowego (...) nastąpiło przez organizację powołaną niezgodnie z ustawą”.

W tym miejscu wskazać należy, że rejestracja stowarzyszenia ogrodowego dokonuje się w oparciu o ustawę z dnia 7 kwietnia 1989 r. prawo o stowarzyszeniach (Dz. U. 2001.79.855 ze zm.). Zgodnie z w/w ustawą Sąd Rejestrowy wydaje postanowienie o zarejestrowaniu stowarzyszenia po stwierdzeniu, że jego statut jest zgodny z przepisami prawa i założyciele spełniają wymagania określone ustawą (art. 16). Ponadto Sąd Rejestrowy jest obowiązany doręczyć wniosek o zarejestrowanie stowarzyszenia organowi nadzorującemu (wyłącznie), który ma prawo wypowiedzieć się w sprawie tegoż wniosku a także przystąpić, za zgodą sądu, do postępowania jako zainteresowany (art. 13 ust. 2 ww. ustawy). Powyższe oznaczają, że to Sąd Rejestrowy ocenia przesłanki, czy może nastąpić rejestracja stowarzyszenia i czy dany podmiot został powołany zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa czy też nie. Wyłącznymi adresatami orzeczeń w przedmiocie wpisu stowarzyszenia do rejestru jest stowarzyszenie oraz organ nadzorujący co znajduje podstawę w w/w przepisach dotyczących procedury rejestracyjnej stowarzyszenia.

Kwestie związane z rozliczeniem majątkowym pomiędzy skarżącym a stowarzyszeniem ogrodowym również - w ocenie Sądu Okręgowego - nie uzasadniają interesu prawnego po stronie skarżącego, wobec faktu, że rozliczenia te nie następują w postępowaniu rejestrowym.

Ewentualne roszczenia dotyczące rozliczenia majątku pomiędzy podmiotami posiadającymi osobowość prawną mogą podlegać badaniu i ocenie przez sąd w odrębnym postępowaniu (nie rejestrowym).

Mając powyższe na uwadze brak jest podstaw do przyjęcia istnienia po stronie skarżącego interesu prawnego w postępowaniu rejestrowym.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy orzekł, jak w sentencji na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)